

Over bezittingen en giften aan armen

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

M.V. 14-6-2018. Update 22-12-2018

1. In het Nieuwe Testament zien we dat joden materiële gaven schonken aan de armen binnen hun eigen volk (dat was hun opgedragen: Deuteronomium 15:11¹), en dat christenen (joden + heidenen) materiële gaven schonken aan christenen (1 Timotheüs 5:1-16; Handelingen 6:1-6; Jakobus 1:27).

Nergens in de Bijbel worden geregelde inzamelingen gedaan voor ongelovigen; wat ons echter niet belet om het goede te doen voor iedereen (onze naasten; vgl. Lukas 10:29-37²), maar vooral voor de gelovigen (Galaten 6:10³).

2. Er is in het Westen een groot sociaal vangnet voorzien. Zelfs vreemdelingen kunnen ervan profiteren. In ver afgelegen landen bestaat echter wèl armoede. Daar moeten christenen onderling voor elkaar zorgen. Ook wij kunnen schenkingen doen voor arme christenen in die landen ... maar ... het kost vaak grote moeite om ware christenen te onderscheiden van naamchristenen, zowel hier als daar trouwens. Nu, ieder moet voor zichzelf nagaan wie ware christenen zijn, en aan wie men kan geven, en wat men kan geven.

3. Let goed op: de Grote Opdracht van de Heer Jezus (Mattheüs 28:19) voor ons christenen is niet sociaal werk te doen, maar wel aan alle volkeren het Evangelie te verkondigen, hen te onderwijzen en te dopen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GroteOpdracht.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Joh20vs21.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DoeGoedEvangelie.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sociaalEvangelie.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sociaalEvangelie2.pdf> ... en meer artikelen onder de nieuwe rubriek <http://www.verhoevenmarc.be/politiek.htm> .

Wij brengen geen sociaal evangelie maar een Woord-evangelie, tot redding van de ziel.

4. De armen, wie zijn ze? In onze landen zijn er nauwelijks armen, althans in de bijbelse definitie, zie volgende Schriftplaatsen:

a) 1 Timotheüs 6:8: “Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn”. Dat is altijd de norm!

Arme mensen zijn zij die tekort hebben aan voedsel en kleding/beschutting. Het is verder ieders eigen beoordeling, naar eigen geweten, om te geven, en aan wie te geven en wat te geven. Wees daarbij echter niet naïef: geef niet aan ongeregelde!

b) 2 Thessalonicenzen 3:10-12: “Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.⁴ Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen. Zulke mensen bevelen wij en roepen wij er door onze Heere Jezus Christus toe op dat zij in alle rust werken en hun eigen brood eten”.

c) 1 Thessalonicenzen 4:11: “en er een eer in te stellen rustig te zijn en uw eigen zaken te behartigen en te werken met uw eigen handen, zoals wij u bevolen hebben”.

Er zijn in onze contreien veel “armen” die gewoon te lui zijn om te werken. Ze leven doelbewust van een uitkering en zoeken niet ernstig naar enig werk. Ze mankeren eigenlijk niets essentieels

¹ “Want armen zullen binnen uw land nooit ontbreken. Daarom gebied ik u: U moet uw hand wijd opendoen voor uw broeder, de onderdrukte en de arme in uw land” – Deuteronomium 15:10).

² Dit is de gelijkenis van de “barmhartige Samaritaan”.

³ “Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof” – Galaten 6:10.

⁴ Vergelijk Genesis 3:19.

maar leven liever op de kap van de maatschappij. Uiteraard zijn er de uitzonderingen, mensen die geestelijk of fysisch tot werken niet in staat zijn, maar dat doet niet af aan de waarheid van vorige drie genoemde Schriftplaatsen.

Maar moeten wij niet al onze bezittingen aan de armen geven?

Men wijst dan veelal op het bijbelse verslag over de rijke jongeling, in Mattheüs 19:16-30; Markus 10:17-31; Lukas 18:18-30.

De bespreking van het verhaal staat op mijn site, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rijke-jongeling.pdf>. Maar volgende woorden van de Heer Jezus hebben sommigen (zoals ook de discipelen van de Heer) geschokt:

“Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij” – Markus 10:21.

Deze rijke jongeling achtte zich rechtvaardig omdat hij de joodse wet naar eigen zeggen getrouw hield. Maar toch was hij niet zeker van zijn behoud. Hij vroeg welk goeds hij daartoe nog moest **doen**. Hij zag niet in dat de behoudenis niet van de mens afhangt maar van God en Zijn genade. Daarom werd hem een wettische eis voorgehouden die hij niet kon inwilligen. Enkel mensen die door de Heer waren uitgekozen, zoals Zijn apostelen, hadden alles in de steek kunnen laten om hun Heer te volgen. Dat was niet zozeer de verdienste van de apostelen maar van hun Heer die hen persoonlijk uitriep.

De jongeling kon niet loskomen van zijn bezittingen, en de Heer kende zijn hart. Als natuurlijk mens kon en wilde hij niet. Hij kon de wet niet houden die Jezus hem voorschotelde: “u zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Mattheüs 19:19).

Het eerste wat deze jonge man nodig had, was zichzelf te leren kennen als een verloren en hulpeloze zondaar. Had de Heer hem gesproken van Zijn genade, van het eeuwige leven als een vrije gift, dan zou hij Hem in ‘t geheel niet begrepen hebben. **De Wet was nodig om hem zijn toestand duidelijk te maken en zijn hart bloot te leggen.**

Hij had gezegd dat hij zijn naaste liefhad als zichzelf, maar als dit inderdaad zo geweest was, zou hij bereid geweest zijn, zijn bezittingen te verkopen, ze aan de armen te geven en Jezus te volgen. Als natuurlijk mens kon en wilde hij dit niet.

Vol verbazing wendden de discipelen zich nu tot de Heer met een vraag, “Toen Zijn discipelen dit hoorden, stonden zij versteld en zeiden: Wie kan dan zalig worden? Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar **bij God zijn alle dingen mogelijk**” (Mattheüs 19:25-26).

Gered (zalig) worden is Gods werk en dat kan niet door de Wet te houden, maar wel uit genade middels berouw en bekering. Deze Jonge man had zich bewust moeten zijn van zijn zondige toestand, en had om genade en vergiffenis moeten vragen, maar hij wilde en kon niet aan zijn bezittingen voorbijgaan. Hij was een natuurlijke ingezetene van de “wereld” en had de wereld lief, meer dan God.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm